

**Új adatok az *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844)
magyarországi előfordulásához
New data on the occurrence of *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844)
in Hungary
(Lepidoptera: Pyralidae, Phycitinae)**

Buschmann Ferenc

Abstract – In this article, specimens of *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844) are reported from Hungary (Tápióság region), the second record from Central Europe. New data are given on the habitat, including the main flora there, and the methods and circumstances of collection. Comments are made on the behaviour of the species, and the cause of its rarity are discussed. With 6 figures.

Key words: Lepidoptera, Pyralidae, Phycitinae, *Asalebria geminella*, new record, biology, distribution, Hungary.

Author's address – A szerző címe: Buschmann Ferenc, Jász Múzeum, Táncsics M. u. 5., H-5100 Jászberény, Hungary.
E-mail: busman.ferenc@gmail.com

Summary

The first record of *Asalebria geminella* in Hungary is by Gozmány (1963: 68, as "*Nephoptreyx geminella* Ev."). There is one male in the Hungarian Natural History Museum (Budapest) collection labelled: Mikepércs, 1958.VII.4. fénycsapda (= light trap), gen. prep. No. 1025, dr. Gozmány (see Fig. 4, 5). The specimen is somewhat shabby and the genital slide damaged, became dry.

Ferenc Buschmann collected three male specimens in the Tápióság in 2012. The locality is a lowland region at 120 m. altitude in the Hungarian Great Plain. This is only the second record from Central Europe. Data of the specimens in coll. F. Buschmann: 1 ♂, Tápióság, Nagy-rét, 2012.06.18.; 1 ♂, 2012.06.20.; 1 ♂, 2012.06.21., leg. Buschmann F. (Fig. 1, 2, 3).

The recent discovery of *A. geminella* in Hungary indicates the existence of an isolated population in an extremely limited area of Central Europe. There are no records from any of the other countries of Central-Europe. Elsewhere, the species occurs in the Iberian Peninsula, Portugal and Spain, the south-eastern part of Russia (South Ural and environs of Omsk) and the north-western part of Kazakhstan.

The new evidence from Tápióság seems to confirm that in Hungary *A. geminella* is present in the more undisturbed, generally flood-free "wild" groves along the lowland streams.

In the Iberian Peninsula, *A. geminella* occurs up to 1000-1500 m. Photographs of localities in Spain and Portugal were taken, all near rivers and in wet-scrub habitats.

On the other hand, certain Russian Internet Blogs refer to it as a steppe animal, but not necessarily open, grassy steppe. So far, the biology of *A. geminella*, its larva, host plant and the way of life is still unknown. In the Tápióság region (Great Hungarian Plain), it seems to avoid light and does not leave its special habitat (Fig. 2, 3).

Bevezető – Introduction

A semmilyen más lepkével össze nem téveszthető *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844) egy ritka és szakadozott elterjedésű palearktikus faj, amelynek Magyarországon kívül csupán az Ibériai félszigetről (Spanyolország és Portugália), valamint Délkelet-Európa Délnyugat-Ázsia (Oroszország és Kazahsztán) vannak szórványos adatai (Karsholt & van

Nieukerken 2012). Eddigi egyetlen hazai előfordulását Gozmány (1963) közli *Nephoterix geminella* néven Mikepércsről, fénycsapdával gyűjtött példány alapján. Újabb adatáról közlemény azóta nem látott napvilágot (Pastorális 2011), így mind a hazai, mind a nemzetközi szakirodalom – beleértve az internet különböző lepkés fórumait is, – máig ezt az egyetlen mikepércsi példányt tartja számon Közép-Európában (Slamka 2010).

Eredmények – Results

Új adatok – New data: Hungary; Tápióság, Nagy-rét, 2012.06.18., 1 ♂; 2012.06.20., 1 ♂; 2012.06.21., 1 ♂; leg. et coll. Buschmann F.

Diagnózis – Diagnosis: Homlokán előremeredő szőrökúp van, csápja keskeny sötét gyűrűzettel végig fehér. Tora feketésbarna pikkelyekkel kevert fehér, válltakarói vége barnás fekete. Potroha szintén fehér, a szelvények elején egy-egy sötétbarna vagy fekete csíkkal. Szárnyainak fesztávolsága a hazai irodalom szerint (Gozmány 1963) 20–24 mm, az általam gyűjtötteké 27–30 mm. Az alapszín csillogásmentesen fényes hófehér, a tötéren fekete pikkelyekkel kevert ferdén lemetszett vörösesbarna folttal. A hullámos lefutású ferde belső keresztcsáv széles, vörösesbarna, benne két nagy felmeredő fekete pikkelycsomóval, ezek előtt a külső szegély felé egy erősen fogazott vékony fehér, majd fekete csíkkal. A sejt végén két éles fekete pont van; az alsó mindig kisebb, néha hiányzik is. Külső keresztcsávja igen keskeny, vékony sötét vonallá zsugorodott, kívülről az alapszín fehér csíkja kíséri. A szegélytér szintén vörösesbarna, benne az ereken valamint a külső szegélyen sok fekete pikkellyel illetve pontsorrallal. A szárny csúcsából a belső keresztcsáv talpzata felé fokozatosan elhalványuló szürkés árnyék húzódik, de nem ér le a belső szegélyig. Rojtja sárgásszürke, csúcsánál sötétebb, sárgás-vörösesbarna. Hátsó szárnya áttetsző fehéres szürke, külső szegélye mentén sötét behintéssel és a szélén egy éles fekete csíkkal; a rojt fehéres szürke, egy sötét választóvonalal. Magyar neve – hungarian name: *cifra karcsú-moly*.

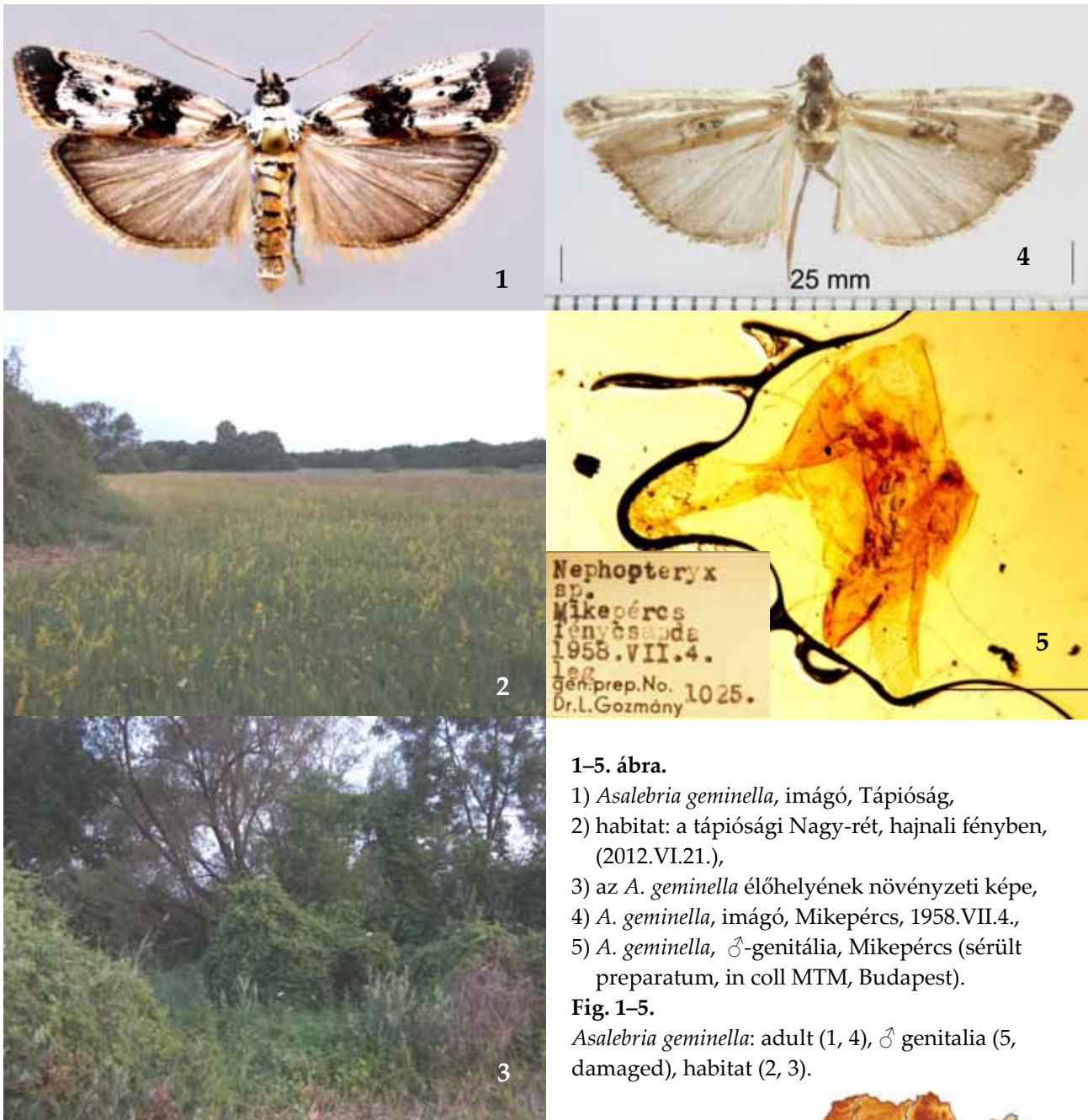
Hasonló fajok – Similar species: Kissé hasonlít a *Pempelia albariella* Zeller, 1839 fajhoz, de attól hófehér alapszíne és jellegzetes vörösesbarna rajzlati elemei, valamint a szárny közepén erősen felmeredő fekete pikkelycsomói azonnal elhatárolják. A közép-európai Phycitinae-fajok között a *geminel-*

lához hasonló más faj nem fordul elő, genitália-vizsgálat nélkül is egyértelműen azonosítható (lásd Slamka 2010).

Biologia – Biology: Az *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844) hernyója, tápnövénye és életmódja ismeretlen. Az imágók az irodalom (Gozmány 1963) szerint a nyári (VI–VIII.) hónapokban repülnek, de Spanyolországban és Portugáliában már május második felében megjelennek. Oroszországból szintén ismeretesek május végi példányok, az augusztusi repülési időre – feltehetően egy részleges második nemzedékre – nem találtam utalást.

Area – Distribution in World: Az *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844) egy sajátságosan szakadozott elterjedésű palearktikus faj. Jelen ismereteink szerint Magyarországon kívül csak az Ibériai félszigetről (Spanyolország; Madrid környéke és Portugália; Alameda), valamint Kelet-délkelet Európából (Oroszország; Moszkva térsége, a Dél-Ural és a Volga középső tájáról a Kaspi-tengerig), továbbá az előbbivel szoros összefüggésben Nyugat-délnyugat Ázsiának oroszországi részéről (Omszk környéke) és Északnyugat-Kazahsztánból vannak adatai (Wikipedia; List of moths of Russia). A Wikipedia és az azzal kapcsolatos több internetes fórum említi ugyan Törökországot is, ezek a közlések azonban nomenklaturai tévedésen alapulnak: Törökországban nem a szóban forgó *Asalebria geminella*, hanem a hozzá némileg hasonló *Heterographis geminella* Amsel, 1961 faj fordul elő (Kocak & Seven 1999–2001). Az *Asalebria geminella* elterjedési területe valamikor feltehetően sokkal összefüggőbb lehetett, jelenleg viszont csak ezek a valószínűleg elszigetelt populációk ismeretesek, ugyanakkor az sem lehetetlen, hogy csupán a köztes területek kevésbé kutatottsága, valamint az általam is tapasztalt fénykerülő viselkedéséből következő adathiányról van szó.

Magyarországi elterjedés – Distribution in Hungary: Közép-Európában az *Asalebria geminella* csak Magyarországról, és mindeddig csak egyetlen példányban volt ismeretes, amelyet a mikepércsi fénycsapda gyűjtött 1958. VII. 4-én (gen. et det: Gozmány L.; a bizonyító példány a Magyar Természettudományi Múzeumban található). Jóllehet a szóban forgó fajnak az Ibériai-félszigeten jóval 1000 méter fölötti gyűjtési adatai is léteznek, Magyarországon egyelőre az új, Tápióság-Nagy-réti adatokkal együtt is csak alföldi előfordulásról tudunk.

1–5. ábra.

- 1) *Asalebria geminella*, imágó, Tápióság,
- 2) habitat: a tápiósági Nagy-rét, hajnali fényben, (2012.VI.21.),
- 3) az *A. geminella* élőhelyének növényzeti képe,
- 4) *A. geminella*, imágó, Mikepércs, 1958.VII.4.,
- 5) *A. geminella*, ♂-genitália, Mikepércs (sérült preparatum, in coll MTM, Budapest).

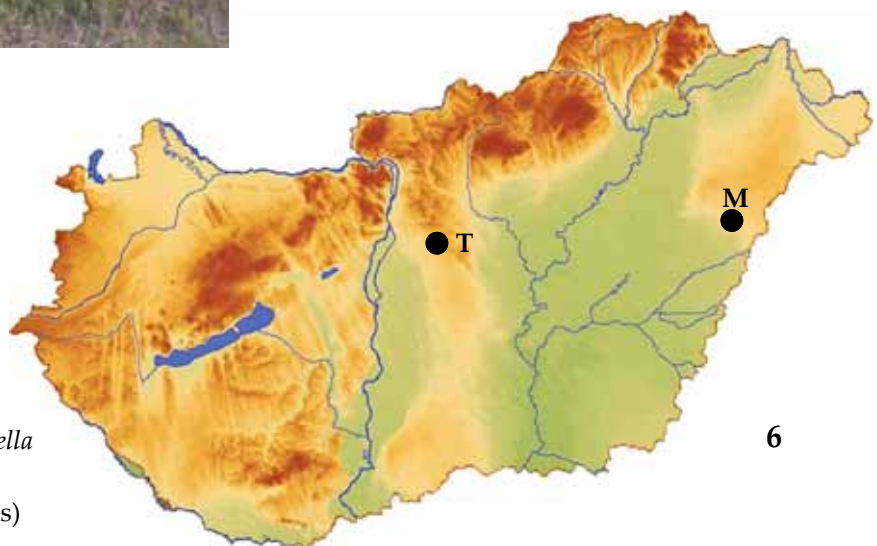
Fig. 1–5.

Asalebria geminella: adult (1, 4), ♂ genitalia (5, damaged), habitat (2, 3).

6. ábra.

Az *Asalebria geminella* lelőhelyek Magyarországon: M= Mikepércs, T= Tápióság (grafika: Fazekas I.)

Fig. 6. Localities of *Asalebria geminella* in Hungary: M= Mikepércs, T= Tápióság (graphic art: I. Fazekas)

6

Az eddigi hazai adatokra figyelemmel az *Asalebria geminella* Tápióság-Nagy-réten előkerült frissen kelt példányai a faj hazai tenyésztését, tartós populációját bizonyítják. Magyarország esetében véleményem szerint az Európa délkeleti és délnyugati határai közötti maradvány (reliktum) populációról van szó, ugyanis sem keleti, sem déli területekről történő időszakos bevándorlás aligha valószínű, mert akkor a környező vagy a déli államok valamelyikéből már szintén ismert lenne.

A tápiósági élőhely leírása – Description of the habitat in Tápióság: Az 1998-ban megalapított Tápió-Hajta Vidéke Tájvédelmi Körzet egyik sajátosan érdekes és változatos részegysége az Alsó-Tápió-völgy, ezen belül is a Tápióság és Tápióbicske között hosszan elnyúló Nagy-rét, ahol az elmúlt években többször is megfordultam gyűjteni (Buschmann 2012).

Az alapvetően homoktalajú Tápió-ártéri rét számos védett növényfajt rejtő (*Orchidaceae*, *Iris sibirica* stb.) elsősorban mezofil-mocsárréti (*Alopecuretum pratensis* – ÁNÉR: D3–4) növénytársulás, amelyen tömeges a tejtöltő galaj (*Galium verum*), a budai imola (*Imola scabiosa sadleriana*) és egyes cickafarkfélék (*Achillea* spp.). Az őszi vérfű (*Sanguisorba officinalis*) is gyakori, de inkább csak a nyirkosabb, az Alsó-Tápiót kísérő galériaerdő peremi vonalán fordul elő nagyobb számban.

A galériaerdő természetes fehér fűzekből (*Salix alba*) álló szürke nyárfákkal (*Populus canescens*) és magyar kőrisekkel (*Fraxinus angustifolia pannonica*) tarkított ártéri puhafás ligeterdő, a rét felőli peremén néhány hatalmas fekete- (*Populus nigra*) és egyéb nyárfával, valamint a hamvas- vagy rekettyefűz (*Salix cinerea*) gömbszerű bokrainak sokaságával (ÁNÉR: J3–4). Különösen ez utóbbiakat szinte függönyszerűen szövö be a komló (*Humulus lupulus*) és a felfutó sövényiszulák (*Calystegia sepium*), valóságos válaszfalat képezve a ligeterdő sűrűsége és a rét között. E „zöld fal” mögött a kidőlt, korhadó öreg fűz- és derékba tört nyárfáktól, a lehullott gally- és egyéb növényi törmelékektől az erdő szinte járhatatlan. A félhomályos, sűrű galerialiget ritkásabb részein leginkább kecskerágó (*Euonymus europaeus*), bodza (*Sambucus nigra*) és kutyabenge (*Frangula alnus*) cserjék fordulnak elő, itt-ott néhány satnya kőkény-bokrocskával.

A ligeterdő lágyszárú aljnövényzetét elsősorban a nagy csalán (*Urtica dioica*) és a hamvas szeder (*Rubus caesius*) szúrós szövevénye alkotja. A mélye-

déses, nagyobb nedvességtartalmú részeken foltszerűen nádszálak (*Phragmites communis*), nagytermetű sások (*Carex acutiformis*, *Carex melanostachia*) és néhol kanadai aranyvessző (*Solidago canadensis*) található. Az ilyen „növénydúsabb” foltokban előfordul a pajzsos veronika (*Veronica scutellata*), a ragadós galaj (*Galium rubiaceae*) és a fekete nadálytő ún. „mocsári alfaja” (*Symphitum officinale bohemicum*), valamint a subás farkasfog (*Bidens tripartita*), a vízi csillaghúr (*Stellaria aquatica*) és a sárga (mocsári) nőszirm (*Iris pseudacorus*). Elszórtan találkozhatunk az erdei angyalgöyökér (*Angelica sylvestris*), a medvetalp (*Heracleum sphondylium*), az orvosi macskagyökér (*Valeriana officinalis*), a szürke aszat (*Cirsium canum*) szálaival, továbbá erdei turbolyával (*Anthriscus sylvestris*), mocsári tisztessfüvel (*Stachys palustris*) dárdás csukókával (*Scutellaria hastifolia*), vízparti peszércékkel (*Lycopus europaeus*) és lizinkákkal (*Lysimachia vulgaris*, *L. nummularia*) is.

Gyűjtési körülmények – Collection conditions: Arról sajnos nem sikerült semmilyen információhoz jutnom, hogy a mikepércsi fénycsapda hol és milyen környezetben működött. Mivel az akkoriban Magyarországon elterjedt fénytechnika maximum egy 100 Wattos normál izzó használatára adott lehetőséget, meglepő, hogy az időközben kiteljesedett és a legkülönbözőbb élőhelyekre telepített országos fénycsapda-hálózat tudomásunk szerint egyetlen ponton sem gyűjtött újabb *geminella*-t az elmúlt 50 év során annak ellenére, hogy a HGL-izzók elterjedésével a fénycsapdák faj- és egyedszámi gyűjtési eredményei tudvalevőleg sokszorosan felülmúlják a normál-izzókét. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy az eltelt évtizedekben a lepidopterológusok gyűjtéstechnikai és közlekedési lehetőségei is jelentős fejlődésen mentek keresztül, és munkálkodásuk rég nem korlátozódik csupán a „tradicionális” gyűjtőhelyekre, – a különböző intézményesített és rendszeres tájkezelési programokról már nem is beszélve. Mindezek ellenére az *Asalebria geminella* újabb gyűjtéséről senki semmilyen fórumon és formában máig nem számolt be, ami arra enged következtetni, hogy a mikepércsi előkerülése óta Magyarország területén sehol nem is gyűjtötték.

A Tápió-Hajta Vidéke Tájvédelmi Körzet megalakulása óta több alkalommal is gyűjtöttem a Tápióság közigazgatási területéhez tartozó, fentebb vázolt Nagy-rét Tápióbicske határához közeli részén. A generátorral működtetett 125 Wattos HGL-izzóval megvilágított hagyományos lepedős gyűj-

tést rendszerint kiegészítettem a felállási ponttól a rétre kb. 60–80 méter távolságokra kihelyezett kettő, ún. UV-sugaras „fekete-fénycsővel” működtetett vödörccsapdával. Így tettem 2012. június 18-án is azzal a különbséggel, hogy szó szerint átgázolva a fentebb említett igen sűrű és szűrős növényfal bozótján, egyes korhadéklakó Tineidae-k gyűjtésének reményében az egyik vödörccsapdát a ligeterdő egy kb. 2 m²-es tisztásán helyeztem üzembe. A gyűjtőlepedőnél ébren töltött éjszaka után reggel összeszedtem a felszerelést, és a vödörccsapdák anyagát szokásos módon csak otthon, a preparáló asztalomon vizsgáltam át tüzetesen. Legnagyobb meglepetésemre és örömemre, a liget sűrűjében elhelyezett vödörben egy teljesen friss kelésű *Asalebria geminella* hímét találtam! Június 20-án – miközben kifejezetten ezen oknál fogva sikerült összeállítanom egy újabb vödörccsapdát is – szintén ugyanoda mentem ki gyűjteni, ám ezúttal mind a három „automata” gyűjtőeszközt a sűrűségben, egymástól kb. 30–40 méterre helyeztem el, míg a gyűjtőlepedőt a ligettel szembe fordított (háttal a rétnak) megvilágítással állítottam fel. *Asalebria geminella* azonban a lepedős fényforrásnál nem jelent meg, ellenben az erdőben lévő vödörccsapdák egyikében ismét ott volt egy friss hím példány. Ugyanez másnap, június 21-én újra megismétlődött. Az ezeket követő napokban viszont több példány már nem jelentkezett, jöllehet egy alkalommal egy kisebb méretű gyűjtőlepedővel és a teljes felszereléssel együtt, szó szerint „beköltöttem” az erdőbe is, illetve a ligeterdő más pontjain is próbálkoztam a vödörccsapdákkal.

Az *Asalebria geminella* Tápióság-Nagy-réti példányainak gyűjtésével kapcsolatban szükséges még megemlítenem, hogy azokat a júniusi kánikulai meleg nappalokat (2012.VI.18–21.) holdmentes, derült, ám kellemesen langyos és szélcsendes éjszakák követték, amelyek lepkegyűjtésre ugyan kifejezetten kedvezőek, ellenben hajnalra rendszerint 1–2 m magas, ködszerűen vastag pára telepedett a nyílt rétre.

Következtetések – Findings: A gyűjtési tapasztalataim alapján úgy tűnik, hogy az *Asalebria geminella* egy ritka és rejtőzködő faj, és valószínűleg ez lehet az egyik oka az évtizedekig tartó magyarországi „eltűnésének”. Másrészt viszont az is közrejátszhat, hogy a fentebb vázolt helyekre lepkész csak elvétve hatol be az „...úgy sincs ott semmi!” – megfontolásból. Annyi tényként megállapítható, hogy az imágó ragaszkodni látszik az árnyékos, kissé párateltebb, bozotos ligeterdei sűrűségekhez,

mert eddig egyetlen alkalommal sem jött ki a nyílt rétre, és ezt támasztják alá az Ibéria-félszigeti internetes fotók helyeinek adatai is: mind folyók vagy vizes élőhelyek közelében készültek (az oroszországi adatok körülményeiről nincsenek megadva részletes információk).

Úgy tűnik továbbá, hogy meglehetősen fénykerülő faj, és csak bizonyos fény spektrumra reagál. Sem a réten, sem a ligeterdőben pl. a 125 Wattos HGL-izzó fényére nem jelent meg, de nem jelentkezett az e célra külön készített, autóakkumulátorral működtetett normál-izzóhoz hasonlóan sárga fényű kis autó-izzó fényénél sem. Érdekesnek tartom továbbá, hogy mind a három példány frissen kelt hím volt, nőtényt viszont a rendszeres próbálkozások ellenére sem sikerült gyűjteni. Ez is a fénykerülő viselkedést látszik alátámasztani, valamint az is, hogy az elmúlt évtizedekben sem gyűjtések révén, sem fénycsapdákból nem került elő. Valószínűleg repülni sem szeret nagyobb távolságokat, mert akkor az eltelt fél évszázadban valahol csak megkerült volna határainkon belül, illetve a környező országok valamelyikében, és az elterjedési területe sem lenne bizonyára ennyire végletesen szakadozott.

A Tápióság-Nagy-réti új magyarországi előkerülési adatok ellenére azonban számos kérdés továbbra is megválaszolatlan maradt. Ugyanis a faj fejlődési ciklusai – hernyója, annak életmódja és tápnövénye – vonatkozásában nem jutottunk újabb ismeretek birtokába; az internet egyes fórumain található *geminella*-képeken látható növények (pl. Portugália; Castelo Branco, Alameda, – fotó: P. H. L. Rodrigues) egyáltalán nem jelentik egyben a faj tápnövényét is, hozzátéve, hogy a Phycitinae-fajok többségének az életmódja sem a szokványos külső levélfogyasztókéval azonos (lásd Gozmány 1963).

Kérdésesnek tartom azt is, hogy maga az imágó egyáltalán táplálkozik-e? Az említett „dzsumbujban” ugyanis nektárhoz aligha juthat, a réten pedig sem a fényforrásnál, sem a nappali fűhálózsaim során nem tapasztaltam jelenlétét. Annak ellenére, hogy a Portugáliában feltehetőleg az éppen csak megszártkozott, frissen kelt példányokról készült és az internetre feltett kiváló minőségű *geminella*-fotók zömmel a déltáji órákban kerültek felvételre, nagyon is valószínű, hogy az állat nappal ugyanolyan rejtőzködő, mint éjjel, és a közvetlen élőhelyén is igen keveset mozoghat. Ugyanakkor mind a külföldi adatok, mind a saját gyűjtéseim alapján az is kérdésessé vált, hogy a faj repülési ide-

je valóban a VI–VIII. hónapok-e folyamatosan (Gozmány 1963), vagy pedig két nemzedékről; V–VI. – és esetleg még VII. eleje, valamint VIII. (IX ?) hónapokról van-e inkább szó? Ezekre a kérdésekre mindenesetre csak a további gyűjtések, kutatások eredményei adhatnak választ.

Egyéb jegyzetek – Other notes

Az *Asalebria geminella*-tól függetlenül még kettő, ritkábbnak ismert molylepke fajt említek a 2012-évi Tápióság-Nagy-réti gyűjtéseim kapcsán; a *Pyroderces klimeschi* Rebel, 1938 (tápnövénye ismeretlen) és az *Iris pseudacorus*-on kifejlődő *Monochroa divisella* (Douglas, 1850)-t. Mindkét fajt jellegzetes mocsárréti állatokként tartjuk számon, de viszonylag kevés publikált hazai adatunkkal rendelkezünk. A galéria-erdőben elhelyezett vödörcsapdába szinte tucatjával mentek június folyamán minden alkalommal, míg kint a réten csak két-három példányban jelentek meg, ami arra enged következtetni, hogy a számkra szükséges nappali rejtőzködési hely mellett, ezek is inkább a síkvidéki vízfolyások ligeterdőinek állatai, mintsem a nyílt láp- és mocsárréteké.

Összefoglalás – Summary

A Palaearcticum nyugati feléből ismert *Asalebria geminella* (Eversmann, 1844) újabb magyarországi előkerülése a faj szakadozott elterjedésén és ritkaságán kívül – mivel az Európa délnyugati végét képező Ibériai-félszigeten (Portugália és Spanyolország) valamint Oroszország délkeleti (Dél-Ural és Omszk környéke) és Kazahsztán északnyugati részén kívül Közép-Európa egyetlen országából sincs adata, – egy csak Magyarország területére korlátozódó elszigetelt populáció létezését bizonyítják. Jóllehet a fél évszázaddal ezelőtti mikepércsi előfordulás biotópjáról nem található semmilyen közelebbi információ, az új, Tápióság-Nagy-réti adatok körülményei azt látszanak alátámasztani, hogy Magyarországon az alföldi vízfolyások kevésbé háborgatott, általában árvízmentes, „elvadult” ligeterdőinek fajaként van jelen. Az Ibériai-félszigeten 1000–1500 méterig is felhatol, a magassági különbségektől függetlenül, ugyanezt erősítik a spanyolországi és portugáliai fotók készítésének helyei: mind folyók, vizes-ligetes élőhelyek közelében készültek, – ugyanakkor egyes orosz internetes blogok sztyeppállatként említik, ez azonban nem jelent egyértelműen nyílt, füves pusz-

tát. Az *Asalebria geminella* biológiáját eddig senkinek sem állt módjában vizsgálni; hernyója, tápnövénye és életmódja máig ismeretlen. A Tápióság-Nagy-réti előkerülése kapcsán a viselkedéséről is csupán anynyi tapasztalást sikerült szerezni, hogy fénykerülőnek mondható, és szűkebb élőhelyét nem hagyja el.

Köszönet – Acknowledgements: Ez úton is megköszönöm Fazekas Imrének (Regiograf Intézet, H-Komló), Pastorális Gábornak (SK-Komárno) és Szabóky Csabának (H-Budapest) a tanulmány elkészítéséhez nyújtott készséges szakmai és lektori segítségüket, – Fazekas Imrének külön is köszönettel tartozom a szerkesztésben és a megjelentetésben kifejtett áldozatos, kiváló munkájáért. Köszönöm Bálint Zsoltnak és Katona Gergelynek (Magyar Természettudományi Múzeum, H-Budapest) a mikepércsi bizonyító példány és ahhoz kapcsolódó fotók elkészítését. Köszönettel tartozom Csikós Katalinnak (Jászberény, Polgármesteri Hivatal) az angol fordításért.

Irodalom – References

- Böloni J., Molnár Zs., Kun A. & Bíró M. 2007: Általános Nemzeti Élőhely-osztályozási Rendszer (ÁNÉR 2007) – MTA ÖBKI Vácrátót, 184 pp.
- Buschmann F. 2012: A Tápió-vidék lepkefaunája. Természetvédelem és kutatás a Tápió-vidéken. – *Rosalia* 7: 385–500.
- Gozmány L. 1963: Molylepkék VI. – *Microlepidoptera* VI. – *Fauna Hungariae* XVI/A., 7: 67–68 p.
- Karsholt, O. & Nieukerken, E. J. van (eds) 2012: *Lepidoptera, Moths*. Fauna Europaea, version 2.5 – <http://www.faunaeur.org>. [visited: august 2012].
- Kocak, A. Ö. & Seven, S. 1999–2001: Tentative Checklist of the Turkish Lepidoptera. – Wikipedia, The Free Encyclopedia. – <http://en.wikipedia.org>.
- Pastorális G. 2011: A Magyarországon előforduló molylepkefajok jegyzéke, 2011. (A checklist of the Microlepidoptera occurring in Hungary, version 2011). (*Lepidoptera, Microlepidoptera*). – *Microlepidoptera.hu* 3: 37–136 p.
- Sinev, S. Ju., 1986: Phycitidae. In: Medvedev G. S., (ed): Keys to the Insect of the European Part of the USSR, Nauka, Leningrad 4 (3): 251–340 p. (in russian)
- Slamka, F. 2010: *Pyraloidea (Lepidoptera) of Central-Europe*. – Frantisek Slamka, Bratislava, 176 pp.
- Wikipedia, The Free Encyclopedia – http://en.wikipedia.org/wiki/Asalebria_geminella.
- Wikipedia, The Free Encyclopedia – [http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_moths_of_Russia_\(Pyraloidea-Drepanoidea\)](http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_moths_of_Russia_(Pyraloidea-Drepanoidea)) – List of the Russian species of the superfamilies Pyraloidea, Cimelioidea, Calliduloidea and Drepanoidea.